

Bayer Zsolt: Kövér László beszéde

2021 november 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az elmúlt évek egyik legfontosabb, legtisztább, legfontosabb beszéde.

Az elmúlt évek egyik legfontosabb, legtisztább, legfontosabb beszéde.Kövér Lászlónak a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok fennállásának 30. évfordulóján az Alkotmányvédelmi Hivatal ünnepségén elmondott beszéde

Tisztelt Miniszter Urak, Tábornok Urak, Tiszt Urak!

Öröm és megtiszteltetés számomra együtt lenni Önökkel a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok megalakításának 30. évfordulója alkalmából rendezett mai ünnepi találkozón.

A mostani megszólalás joga – a protokoll szabályai szerint – a házelnöké, de – ha elnézik nekem a talán túlzóan személyes megjegyzéseket – az ezen esetleg átüt? érzelmi viszonyulás a rendszerváltoztatás történelmi kalandjában részt vett – úgymond – egyszer? képvisel?é, hiszen a több mint három évtizedes politikai pályafutásom során akarva-akaratlanul többször is összefonódott a munkám – és ezáltal kicsit az életem is – a nemzetbiztonsági szolgálatokkal.

A rendszerváltoztatást követ?en különböz? id?szakokban mindösszesen közel 20 esztend?n át voltam az Országgy?lés Nemzetbiztonsági bizottságának a tagja, ezen id?szakon belül közel 10 évig az elnöke is.

1998 és 2000 között a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat kormánytagként is volt szerencsém irányítani, szóval az elmúlt harminc esztend?ben a demokratikus szabályok által kialakított minden oldalról álltam már kapcsolatban a nemzetbiztonsági szolgálatokkal, nem is beszélve a szolgálatoknak a személyem iránt megnyilvánuló figyelmér?l, amelyben – nem említve most itt a rendszerváltoztatás kezdetén történteket – 2006 tájékán részesítettek.

Nos, ennyit a személyes vonatkozásokról, és – az elmondottak okán – kérem, engedjék meg nekem, hogy mint a magyar nemzetbiztonság jelen lév? felel?s elöljáróit, tisztelt Kollégáimnak szólíthassam Önöket, és ünnepi gondolatok gyanánt megosszam Önökkel a leger?sebb aggodalmamat illetve a leger?sebb bizodalmamat a nemzetbiztonsági szolgálatok jöv?beli tevékenységével kapcsolatosan.

1990 óta a nemzetbiztonsági szolgálatok alkotmányos alapfeladata a magyar állam függetlenségének és nemzetbiztonsági érdekeinek védelme.

Ez a feladatszabás azt feltételezi, hogy a magyar politikai osztály, azaz a demokratikus választói legitimációval rendelkez? politikai pártok képvisel?i, akik a demokrácia rendje szerint váltakozva többséget és kisebbséget, kormányt és ellenzéket alkotnak, nagyjából ugyanazt értik az állam és nemzet fogalmai alatt, és ugyanazt érzik ezek hallatán.

A leger?sebb aggodalmam – tisztelt Kollégák –, hogy ez sajnos nincs így.

Nem szeretnék a mai találkozónkon ünneprontó módon beleragadni az aktuálpolitika mocsarába, de ki kell mondanom, hogy a magyar politikai osztálynak nincs egységes állam- és nemzetértelmezése, hanem alapvet?en két – egymást gyakorlatilag kizáró – állam- és nemzetkép létezik a magyar politikán belül.

Nem az elmúlt tíz vagy harminc évben gyökereznek ennek okai, hanem id?ben jóval messzebb nyúlnak vissza. Azonban a történelmi okok részletes kifejtése meghaladná az én ünnepi beszédem id?keretét, ezért azt javaslom, itt és most fogadjuk el tényként, adottságként mindazt, amivel sajnos magunk is mindannyian szembesülhetünk.

A magyar politikai osztály egyik része önrendelkez? államban és öntudatos nemzetben gondolkodik, ilyenben hisz és ilyenért dolgozik, a politika másik része pedig az önfeladó állam és önmarcangoló nemzet politikai hagyományának jegyében cselekszik.

Tisztelt Kollégák!

Én ezt a politikai helyzetet tartom a legveszélyesebb nemzetbiztonsági kockázatnak, amely Magyarországot fenyegeti.

Önök a szakterületükr?l tucatnyi egyéb XXI. századi küls? és bels? veszélyt és kihívást, éget? problémát tudnának most felsorolni, de higgyék el, egy önrendelkez? és öntudatos Magyarország képes minden kihívással megbirkózni, az önfeladás és önmarcangolás Magyarországa pedig képes minden veszély és kihívás el?tt porba hullani.

Hogy pontosan értsük a probléma súlyát, engedjenek meg egy történelmi példát.

Az els? világháború után Magyarország azért omlott össze, mert – sok egyéb bajforrás között: háborúvesztés, állami függetlenség hiánya, geopolitikai átrendez?dés, nemzetiségi elszakadási törekvések – a legsúlyosabb baja az volt, hogy a korabeli magyar politikai eliten belül nem volt alapvet? egyetértés az állam- és nemzetértelmezésben, és nem létezett önálló és cselekv?képes intézményes magyar er?, amely a nemzet biztonsága fölött ?rködött volna.

A balsors úgy rendelte, hogy sorsfordító id?kben – 1918-19-ben – állam- és nemzetbomlasztó er?k kerítették hatalmukba Magyarországot. Az 1918 ?szén kormányra jutott politikai er? – a Károlyi-kormány – a nemzeti önrendelkezés megvalósítását ígér? Nyugattól várta a megoldást, az 1919-ben a hatalmat puccsszer?en magához ragadó – történelmi eufemizmusként Tanácsköztársaságnak nevezett – bolsevik terrorista csoport pedig a proletár nemzetköziség zászlaját magasba emel? keleti birodalomnak, Szovjet-Oroszországnak akarta kiszolgáltatni Magyarországot.

Önfeladó állampolitikák, amelyeket Károlyiék alatt a nemzetiségek vélt vagy valós sérelmeit hangsúlyozó b?ntudatkelt? és önmarcangoló nemzetpolitika, Kun Béláék alatt pedig az úgynevezett uralkodó osztályok vélt vagy valós b?neit rablások és gyilkosságok ürügyéül használó osztályalapú önmarcangoló társadalompolitika kísért.

Csak egy zárójel, a teremben jelen lév? kiváló elhárító kollégák kedvéért: mit tartsunk arról az 1918. október 31-én hivatalba lép? magyar hadügyminiszterr?l, aki november 2-án kiadja a leszerelési parancsot a frontokról hazatér? több mint egymillió magyar katonának, elmondja a Kossuth téren, hogy nem akar több katonát látni, majd november 9-én lemond tisztségér?l; két esztend?vel kés?bb, 1921 nyarán pedig egyik déli szomszédunk katonaságának segítségével el akarja szakítani Pécs városát és Dél-Baranyát Magyarországtól, majd amikor ez nem sikerül neki, akkor déli szomszédunkhoz menekül, ahol 1962-ben bekövetkezett halálakor állami díszsírhelyet adnak neki? Zárójel bezárva.

Mindezek okán – tisztelt Kollégák – az 1990-ben az önrendelkezés és az öntudat ösztöneivel és eszményeivel újjászületett demokratikus Magyarország nemzetbiztonsági szolgálatai létrejöttének mai, harmincadik évfordulóján emlékezzünk elismer? f?hajtással azokra a magyar hazafiakra is, akik 1920. június 4. után tragikusan nehéz körülmények között és súlyos áldozatok árán megalapozták a függetlenné váló magyar állam nemzetbiztonsági intézményeit, megalapították és felépítették azon szervezeteket, amelyek 1945-ig, a legnehezebb politikai körülmények között is szolgálni és er?síteni tudták Magyarországot, és akik szakmai teljesítményükkel a korabeli Európa élmez?nyébe helyezték a magyar szolgálatokat.

Tisztelt Kollégák!

Az elmúlt harminc esztend?ben – ha az irányításukra felhatalmazott politikusok hagyták – a nemzetbiztonsági szolgálataink becsülettel ellátták azt a feladatot, amelyet a haza és a nemzet elvárt Önökt?l.

Nemzetbiztonsági szempontból is rendkívül izgalmas id?szak – társadalmi-gazdasági átalakulási folyamatok, nemzetközi szövetségi rendszereink újrateremtése, a nemzetpolitika és a szomszédságpolitika összhangjának megteremtése – van mögöttünk, és még izgalmasabb id?k állnak el?ttünk.

Az elmúlt három évtizedben a nemzetbiztonsági szolgálatok kapcsán felmerül? nagy szakmai kérdésekre megítélésem szerint alapvet?en helyes válaszokat adtunk, válaszaink helyességét az id? nagyjából visszaigazolta. A diktatúrából a demokráciába való nemzetbiztonsági átmenet tekintetében sikerült fenntartanunk az egyensúlyt a folytonosság és a megújulás szakmai és politikai követelményei között.

Sikerült megteremteni a nemzetbiztonsági szolgálatok feletti demokratikus politikai ellen?rzés jogszabályi alapjait, intézményeit és módszertanát oly módon, hogy mindez nem csökkenti, hanem növeli a nemzetbiztonsági szolgálatok mai munkájának hatékonyságát.

Erre a hatékonyságnövelésre szükség is van, mert az elmúlt három évtizedben alapvet?en megváltozott az Önök

munkájának néhány szakmai paradigmája: harminc vagy negyven esztend?vel ezel?tt el?deiknek az információ – titkos eszközöket és módszereket is igénybe vev? – megszerzése jelentette a munkájuk súlypontját, ma a számtalan technológiai felületr?l mindent elárasztó információ- és dezinformáció-özön sz?rése, id?ben való feldolgozása és megfelel? értelmezése a súlypont.

A mai világban nem feltétlenül az a jobb, akinek több információja van, hanem az, aki gyorsabban és pontosabban képes azt feldolgozni. A mesterséges intelligencia és a kibontakozó nanotechnológia korában az információ-feldolgozás korábban soha nem látott m?szaki hátteret nyert, ám a feldolgozott információ nemzetbiztonsági értelmezésében változatlanul nélkülözhetetlen az emberi elme, úgy is mondhatnánk, hogy a hazáját szolgáló patrióta elme.

Harminc esztend? alatt átalakult a nemzetközi térben az addig meghatározó barát-ellenség szakmai paradigma, amely jelenkorunkban pedig egyre képlékenyebbé válik, egyre nehezebb eldönteni, ki mikor barát és mikor ellenség?

Három évtizeddel ezel?tt – nem beszélve a hidegháborús világ korábbi korszakáról – az Önök el?dei idegen államok nemzetbiztonsági szolgálataival illetve honi vagy nemzetközi szervezett b?nüldöz?i csoportokkal álltak szemben.

A jelenben, az európai politikai és gazdasági térben egyre nyíltabban színre lépnek olyan államok alatti és államok feletti szervezetek, érdekcsoportok is, amelyek pénzügyi ereje – és ezáltal befolyásolási képessége – messze meghaladja a nemzeti államok legtöbbjének erejét.

Az újszer? küzdelem minden területre kiterjed, különösképpen a tudatipar – az oktatás, kultúra és média – területére, hiszen a XXI. században az egyes érdekcsoport által politikai alávetésre és gazdasági kifosztásra szánt Európában nem a terület, hanem a tudat megszállása az els?dleges cél.

Nos, tisztelt Kollégák, visszatérve a nagyvilágból a saját portánkra, az elmúlt harminc esztend? egyik fontos kérdése a magyar nemzetbiztonsági szolgálatok szervezeti modellje volt. A tagolt vagy koncentrált szervezeti forma izgalmas szakmai kérdés, de összességében tekintve részletkérdés. Az elmúlt három évtizedben nagyjából mindkét formát kipróbáltuk, mindkett?nek ismerjük el?nyeit és hátrányait, és tudjuk azt is, hogy mindkett?ben lehet eredményesen vagy kevésbé eredményesen dolgozni.

A gazdaság teherbíró képességének növekedésével arányosan növekedett a nemzetbiztonsági szolgálatok m?ködésének pénzügyi fedezete is, amely az országunk méreteihez képest nemzetközi viszonylatban összességében kielégít?nek, némely vonatkozásban akár jónak is mondható.

Az 1990 után kialakult magyar politikai elit utolsó nagy közös célja az euroatlanti integráció volt. Annak megvalósulása óta egyre élesebben mutatkozik meg a politikai osztályon belül az eltér? állam- és nemzetfelfogás.

A magyarországi politika egyik oldalának szerepl?i az európai uniós és NATO-tagságunkban az el?deik által több, mint száz éve megkezdett, s általuk is immár harminc éve folytatott osztályharc internacionalista segítséggel történ?, számukra kedvez? lezárásának lehet?ségét látják, a politikai osztály másik része pedig az euroatlanti szövetségi keretekben a magyar önérdekek érvényesítésének biztonságos és hatékony lehet?ségét is keresi.

Az alapvet? kérdésekben fennálló áldatlan szembenállás és konszenzushiány a magyar politikában különösen aggasztó az el?ttünk álló id?k tükrében. Az Európai Unió geopolitikai válaszúthoz érkezett: választania kell aközött, hogy összeköt? kapocs vagy ütköz?zóna akar-e lenni a világ két leger?sebb hadseregével rendelkez? hatalom – az Egyesült Államok és Oroszország – érdekei között, választania kell az európai önfeladás és önrendelkezés között.

Ebben a folyamatban Európa minden államának el kell döntenie, hogy aláveti magát demokratikus legitimációval nem rendelkez?, kontinenseken és államhatárokon átível? hálózatokat m?ködtet? politikai és gazdasági érdekcsoportnak, vagy ezen érdekcsoportokkal szemben meg?rzi az állami szuverenitásának gazdasági és politikai jogosítványait? Az el?ttünk álló id?kben mindenkinek el kell döntenie, hogy szolgálja vagy kiszolgáltatja államát és nemzetét.

Ezek a sorskérdések fogják meghatározni az európai országok – és így Magyarország – következ? évtizedeit is. A jelenlegi magyar politikai osztály feloldhatatlan egyet nem értése ezen sorskérdésekben számomra megváltozhatatlan tény, és az elmúlt harminc évben túl sokat tapasztaltam ahhoz, hogy illúzióim legyenek. Mélyen

egyetértek Klebelsberg Kunó egykori nagyszer? kultúrpolitikusunkkal, aki szerint eszmények nélkül nem lehet élni, illúziókban pedig nem szabad.

Ha a nemzetbiztonsági szolgálatok munkájával kapcsolatban a leger?sebb aggályom a magyar politikában gyökerezik, akkor azt is el kell mondanom, hogy a leger?sebb bizodalmam pedig Önökben, a nemzetbiztonsági szolgálatok mai és leend? vezet?iben és munkatársaiban van.

A jogszabályok, az intézmények rendkívül fontosak, de a válsághelyzetekben mindig az emberi jellem, értékrend és lojalitás bizonyul a legfontosabbnak.

Az Önök szakmájában a lojalitás nem eszmei nézetazonosságot kell jelentsen a politika képvisel?inek egyik vagy másik táborával.

Az Önök számára az operatív munka elvégzésének szakszer?sége és jogszer?sége jelenti a lojalitást az elöljárójukkal, az államukkal és a nemzetükkel szemben.

Az Önök munkája nem pusztán egy izgalmas, intellektuális kalandokat, másfel?l kényelmetlen kötöttségeket sem nélkülöz? tevékenység. Ez a munka hivatás, amely csak elkötelezettséggel és elkötelez?déssel teljesíthet? be. Jól csak szívvel-lélekkel – és persze hideg fejjel – végezhet?.

Néha a hatékony m?ködéshez szükséges, a politika által biztosítandó küls? stabilitási feltételek elégtelen voltát a szolgálatok közösségének bels? – mentális – stabilitásának kellene kompenzálnia, ami rendkívüli kihívások elé állathatja Önöket.

A szuverén államért és az önbecsülését megtartó nemzetért tenni akaró magyar emberek bíznak Önökben, tisztelt Kollégák. Bízunk abban, hogy minden tudásukat és erejüket latba vetik azért, hogy a magyar állam és nemzet többé soha ne hullhasson porba.

Köszönjük a munkájukat!

Isten éltesse a nemzetbiztonsági szolgálatokat, minden munkatársukat és családjaikat!

Bádog - Bayer Zsolt blogja

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló